

מסכת נגעים

פרק ג

א. הכל מטמאין בנגעים, חוץ מן הנכרים וגר תושב. הכל פשרים לראות את הנגעים, אלא שהטמאה והטהרה בידי כהן. אומרין לו אומר טמא, והוא אומר טמא. אומר טהור, והוא אומר טהור. אין רואים שני נגעים כאחד, בין באיש אחד ובין בשני אנשים, אלא רואה את האחד ומסגירו ומחליטו ופוטרו, וחוזר לשני. אין מסגירין את המסגר ולא מחליטין את המחלט. אין מסגירין את המחלט, ולא מחליטין את המסגר. אבל בתחלה, בסוף שבוע, המסגר מסגיר, והמחלט מחליט, מסגיר ופותר, מחליט ופותר:

ב. חתן שנראה בו נגע, נותנין לו שבועת ימי המשטה, לו ולביתו ולכסותו. וכן ברגל, נותנין לו כל ימות הרגל:

ג. עור הבשר מטמא בשני שבועות ובשלשה סימניו, בשער לבן ובמחיה ובפסיון. בשער לבן ובמחיה, בתחלה, ובסוף שבוע ראשון, ובסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ובפסיון, בסוף שבוע

ראשון, ובסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ומטמא בשני שבועות,
שהן שלשה עשר יום:

ד. השחין והמכה מטמאין בשבוע אחד ובשני סימניו, בשער לבן
ובפסיון. בשער לבן, בתחלה, בסוף שבוע, לאחר הפטור. ובפסיון,
בסוף שבוע, לאחר הפטור. ומטמאין בשבוע אחד, שהוא שבועת
ימים:

ה. הנתקין מטמאין בשני שבועות, בשני סימניו, בשער צהב דק
ובפסיון. בשער צהב דק, בתחלה, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע
שני, לאחר הפטור. ובפסיון, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני,
לאחר הפטור. ומטמאין בשני שבועות, שהן שלשה עשר יום:

ו. הקרחת והגבחת מטמאות בשני שבועות, ובשני סימניו, במחיה
ובפשיון. במחיה, בתחלה, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני,
לאחר הפטור. ובפשיון, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני,
ולאחר הפטור. ומטמאות בשני שבועות, שהן שלשה עשר יום:

ז. הבגדים מטמאים בשני שבועות ובשלשה סימניו, בירקרק
ובאדמדום ובפשיון. בירקרק ובאדמדום, בתחלה, בסוף שבוע
ראשון, ובסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ובפשיון, בסוף שבוע

ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ומטמאין בשני שבועות,
שהן שלשה עשר יום:

ח. הבתים מטמאין בשלשה שבועות ובשלשה סימנים, בירקרק
ובאדמדם ובפשיון. בירקרק ובאדמדם, בתחלה, בסוף שבוע
ראשון, בסוף שבוע שני, בסוף שבוע שלישי, לאחר הפטור.
ובפשיון, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, בסוף שבוע
שלישי, לאחר הפטור. ומטמאין בשלשה שבועות, שהן תשעה
עשר יום. אין בנגעים פחות משבוע אחד, ולא יותר על שלשה
שבועות: